

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 11 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014 de către inculpatul

Moldovan Nicolae Vasile, născut la 09 februarie 1957, originar din s.Gribova, r-nul Drochia, domiciliat în mun.Chișinău, str.Spartacus 27.

Termenul examinării cauzei:

1. 13.01.2014 - 11.03.2014 - prima instanță,**2.** 15.04.2014 - 20.05.2014 - instanța de apel,**3.** 15.08.2014 - 05.11.2014 - instanța de recurs.**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 11 martie 2014, Moldovan Nicolae a fost condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Moldovan Nicolae, în noaptea de 27 septembrie 2013, în jurul orelor 02.30, aflându-se în curtea casei din str.Spartacus 27, mun.Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, i-a aplicat cet.Manic Efimia o lovitură cu un ciocan în regiunea capului, cauzându-i acesteia o plagă contuză la nivelul urechii stîngi, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.1687 din 27 noiembrie 2013, se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață, în rezultatul căreia a survenit decesul victimei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul A.Bogdan în numele inculpatului și inculpat, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului N.Moldovan să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea art.79 Cod penal, deoarece în cauză sînt prezente circumstanțe excepționale, acesta fiind provocat la comiterea infracțiunii de către victimă, se căiește sincer de cele întîmplate, singur a chemat poliția, a contribuit la descoperirea infracțiunii, prin urmare prima instanță era în drept să rețină circumstanțele menționate ca fiind excepționale și să-i aplice inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art.145 alin.(1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile avocatului A.Bogdan în numele inculpatului și a inculpatului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate a fost confirmată prin ansamblul de probe administrate la urmărirea penală și recunoscute de inculpat în faza urmăririi penale, astfel că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, dând o încadrare juridică justă acțiunilor acestuia în baza art.145 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa închisorii de 9 ani, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia N.Moldovan a fost condamnat.

Totodată, instanța a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina și de căința lui sinceră; că a comis infracțiunea în stare de ebrietate, astfel că pedeapsa aplicată corespunde faptei comise de N.Moldovan, fiind respectate întocmai prevederile art.7, 75 Cod penal și cele ale art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a indicat că, argumentele apelanților în ce privește aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, sînt nefondate, deoarece nu pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, circumstanțele legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii. În speță circumstanțe excepționale nu au fost constatate, iar circumstanțele cum ar fi - recunoașterea vinei și căința sinceră pentru cele săvîrșite sînt niște circumstanțe atenuante, care nu prevăd ceva excepțional și nu pot fi considerate excepționale, iar faptul că inculpatul are o vîrsta apropiată celei de pensionare, la fel nu constituie temei pentru aplicarea prevederilor art.79 Codul penal.

De asemenea, instanța a indicat că nu poate fi considerată ca circumstanță excepțională motivul inculpatului, precum că a comis infracțiunea „într-un concurs de împrejurări grele” cum ar fi faptul că „ambii erau în stare de ebrietate ...pînă la intoxicație alcoolică”, ci sînt circumstanțe agravante, care au fost indicate în sentință.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar inculpatul N.Moldovan, care solicită casarea acestora, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă echitabilă, corespunzătoare vinovăției sale, invocînd că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate, starea de ebrietate a fost apreciată ca circumstanță agravantă, pe cînd instanțele erau în drept să nu rețină această stare ca agravantă; săvîrșirea infracțiunii a fost rezultatul unui afect personal, deoarece pînă atunci cu victima și cu familia ei nu a avut conflicte și nici un motiv pentru relații ostile, și nu a avut intenția de a omorî victima, astfel este incontestabil caracterul spontan în stare de afect al acțiunii, ca urmare a unui cumul de circumstanțe nefavorabile.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de inculpat, ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel se invocă art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Din textul recursului rezultă că, principalul motiv pe care recurentul îl invocă, este faptul că instanțele neîntemeiat nu au aplicat în privința lui prevederile art.79 Cod penal, deoarece, în opinia recurentului, în cauză au fost stabilite un șir de circumstanțe excepționale, care nu au fost reținute la stabilirea pedepsei.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei lui N.Moldovan, atît prima instanță, cît și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, numindu-i o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea articolului în baza căruia a fost condamnat, fiind respectate și prevederile referitor la stabilirea pedepsei în cazul cînd persoana vinovată a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

Colegiul atestă că, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, reieșind din faptul că inculpatul a comis omorul intenționat, care se califică ca infracțiune deosebit de gravă, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată acestuia de prima instanță și menținută de instanța de apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social al acesteia, astfel că temeiul invocat precum că instanța nu și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, este neîntemeiat, deoarece în cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar fi apreciate ca excepționale.

În același timp, Colegiul constată că instanțele incorect au reținut ca prezentă în cauză circumstanța agravantă – săvîrșirea infracțiunii în stare de ebrietate, însă această eroare nu influențează asupra pedepsei stabilite inculpatului, care este un echitabilă faptei comise.

Colegiul remarcă că circumstanțele indicate în recurs de către inculpat - că infracțiunea a fost săvîrșită în împrejurări grele, că ambii cu victima erau în stare de ebrietate avansată și că omorul a fost săvîrșit în stare de afect, care în opinia lui, sînt niște circumstanțe excepționale, nu pot fi reținute, deoarece potrivit legislației în vigoare, drept elemente necesare ale omorului săvîrșit în stare de afect sînt survenirea subită a emoției și condiționarea ei de acțiunile ilegale ale victimei – acte de violență sau isulte grave ori de alte acte ilegale sau imorale ale victimei, fapt ce nu a fost constatat în cauza data.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a verificat și cercetat minuțios, apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Moldovan Nicolae, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 11 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan